

nocentiae allegata probetur; qui tamen non potest determinari, verum relinquitur cujusque loci receptis moribus, consuetudini, & statutis municipalibus. Vide *l. 2. C. de exhib. reis.* quamvis tamen per omnia huc non quadret.

II. *Judicis officium.* Illi enim incumbit (1) *Partes citare*; S^o enim reus se offert ad sistendum se, & ad deducendam suam causam, tum quidem Judex illi hoc denegare non debet, quin potius ad illud admittendum obstrictus est: attamen ordine quoque h^{ic} procedere, & cum primis partes citare tenetur. Etenim citatio est cujuslibet judicii principium & fundamentum, adeo, ut omnis actus judiciarius contra non citatum celebratus sit ipso jure nullus. Emeric. à Rosbach. *tit. 1. c. 4. num. 1. pag. 105. Process. Criminal.* Describitur autem *Citatio* per actum legitimum, quò quis à Magistratu vel judice competente ad partis instantiam, vel etiam ex officio ad judicium vel tribunal vocatur juris experiundi causa. Monachus. *part. 3. cap. 1. num. 4. pag. 85. Pract. Judiciar.*

(2) *Citatos audire*, quid scilicet ipsi proponant, probent, & deducant, sive per testes, sive documentis literariis, sive alio modo legibus probato procedere velint, hoc judex admittere, nulla ratione verò illud ipsum iis adimere debet, etiam si quibusdam in locis iste abusus irrepserit, ut facultatem probandi iudices adimant vel reo, vel accusatori, quod tamen neququam tolerandum est. Quod enim ex autoritate juris civilis, ratione æquitatis, & observatione receptarum consuetudinum facere alicui concessum est, illud ei absque causa adimere nefas est. (3) *Concessio salvi conductus*, ut nimirum Reo ad probandam suam innocentiam se offerenti concedatur securitas veniendi ad judicium, & recedendi ab eo. Illud enim importare videtur salvus conductus, ut is, cui datus est, habeat potestatem eundi ad judicium, & simul securitatem recedendi ab eo. Inde securitas promissa violatur, quando Reo, qui fiducia salvi conductus venit ad judicium, non conceditur facultas iterum ab eo discedendi. Petr. Premus *de Securitat. promiss. quest. 6.* Anton. Bullæus *Resp. 6. q. 5. n. 38. 39. p. 265.*

Cæterum *salvus conductus* est nihil aliud, quam securitas comparandi in judicio, & ab eodem liberè recedendi, data à judice competente illi, qui ob delictum propter metum incarcerationis ibidem comparere non vult, nec audet, Vide Philipp. ab Orthen. *cap. 9. pag. 318. 319. de Salvo Conductu.* Non tamen *civis Reo* concedendus est salvus conductus.

ctus.